

РЕШЕНИЕ

№ 13501

гр. София, 25.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 157 СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ЗОРНИЦА ИВ. ТОДОРОВА**

при участието на секретаря Диана Г. Димитрова
като разгледа докладваното от **ЗОРНИЦА ИВ. ТОДОРОВА** Гражданско дело
№ 20221110119062 по описа за 2022 година

Предявени са от ищеца „**Топлофикация София**“ ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б, обективно кумулативно съединени положителни установителни искове по реда на **чл. 422 ГПК** с правно **чл. 149, ал. 1, т.3 ЗЕ, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД** за установяване на вземане срещу ответника „**Евро Дорс 2000**“ ЕООД, ЕИК 201531013, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Черни връх“ № 33Е за сумата **22,10 лв.**, представляваща цена за доставена топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.06.2018 г., ведно със законната лихва за периода от 02.02.2022 г. до изплащане на вземането и за сумата от **7,45 лв.**, представляваща обезщетение за забава за периода от 01.10.2019 г. до 27.01.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение от 21.02.2022 г., постановена по ч.гр.д. № 5300/2022 г. по описа на СРС, 157 състав.

Ищецът „**Топлофикация София**“ ЕАД твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 149, ал. 1 от ЗЕ са обвързали потребителите на топлинна енергия за стопански нужди. Поддържа, че е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия за следния топлоснабден имот: Ателие № 2, находящо се в гр. София, ул. Кокиче“ № 3, ет. 3, абонатен № 451198, но ответникът не е заплатил дължимата цена за топлинна енергия в 20-дневния срок от получаване на фактура, поради което дължал и лихва за забава върху незаплатената сума.

Ответникът е депозирал в срока по чл. 131 от ГПК отговор на исковата молба, с който оспорва исковете при възражения, че през процесния период не е бил собственик на имота, тъй като същият е апортиран през 2017 г. в капитала на „**Барокко Ем Ес**“ ЕООД, поради което не дължи плащане на претендираните суми. В условията на евентуалност, релевира възражение за изтекла погасителна давност.

Конституираното по реда на чл. 219, ал. 1 ГПК трето лице-помагач на страната на ищеца „**Техем Сървисис**“ ЕООД изразява становище за основателност на исковете,

като твърди, че дяловото разпределение е извършено в съответствие с действаща през периода нормативна уредба.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от представения по делото Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 6, том IV, рег. № 5109, дело № 730 от 19.12.2014 г. ответното дружество „Евро Дорс 2000“ ЕООД е придобило собствеността върху недвижим имот, представляващ УПИ VII-237, в кв. 75, м. „Лозенец III част“, ул. „Кокиче“ № 3.

От представените по делото Разрешение за строеж за благоустройствени обекти № Б 022/30.09.2015 г. и Разрешение за ползване № СТ-05-453/20.04.2017 г. се установява, че върху имота е построена сграда с офиси и ателиета, както и топлоснабдяване и абонатна станция, които са въведени в експлоатация.

Въз основа на подадено от ответника заявление между страните е сключен Договор № 37349/451198 от 29.01.2018 г. за продажба на топлинна енергия за същия имот.

Видно от представените по делото Учредителен акт от 25.09.2017 г. на „Барокко Ем Ес“ ЕООД, вписан в СВ гр. София на 02.10.2017 г., удостоверение за актуално състояние на „Барокко Ем Ес“ ЕООД от 02.10.2017 г., Договор за покупко-продажба на дружествени дялове от 06.10.2017 г. и Учредителен акт от 06.10.2017 г. на „Барокко Ем Ес“ ЕООД, се установява, че на 25.09.2017 г. ответникът „Евро Дорс 2000“ ЕООД е станал апортирал в капитала на „Барокко Ем Ес“ ЕООД процесния имот, а на 06.10.2017 г. ответникът е продал притежаваните от него дялове в „Барокко Ем Ес“ ЕООД на трето лице – Ясен Симеонов Яков, който е станал едноличен собственик на посоченото дружество.

Представено е и споразумение от дата 01.05.2015 г. между ответното дружество, като наемодател и трето неучастващо в делото лице – Веселин Николов, като наемател, съгласно което страните са се съгласили изравнителната сметка за консумирана топлинна енергия до датата на сключване на договора за наем – 01.05.2015 г. да се заплати от наемодателя, а след тази дата от наемателя.

Представените е Договор № 6600/27.06.2017 г. между етажните собственици на сграда, находяща се в гр. София, ул. „Кокиче“ № 3 и третото лице помагач „Техем Сървисис“ ЕООД за извършване от третото лице на индивидуално разпределение на топлинна енергия по апартаменти, съгласно системата за индивидуално измерване, за сключването на който е взето решение от общото събрание на етажната собственост на 21.06.2017 г., както и Договор от 22.06.2017 г., сключен между ищеца и третото лице помагач за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия между потребителите в сгради етажна собственост.

Представени са общи условия за продажба на топлинна енергия за стопански нужди от „Топлофикация София“ АД на потребителите в гр. София, както и за битови клиенти.

По делото е представена справка за дължимите суми за процесния период, както и индивидуални справки за използвана топлинна енергия за същия период, изготвени от третото лице-помагач „Техем Сървисис“ ЕООД и справка за показанията на измервателните уреди в отоплявания имот.

Представен е акт за разпределение на отопляемите обеми по проект в сградата на процесното ателие.

Според заключението на вещото лице инж. И. Д. У. по допуснатата съдебно-техническата експертиза, което съдът приема като обективно, безпристрастно и компетентно дадено, сумите за топлинна енергия за имота са били начисление в съответствие с изискванията на действащата нормативна уредба – Наредба № 16-334/06.04.2007 г. Процесният период включва само летни месеци, в които няма ползване на отопление, отчетен е разход по водомер за топла вода 2 куб.м. За периода 2018/2019 г. изравнителната сметка е разделена поради смяна на титуляра на партидата: 05.2018-09.2018 г. на името на „Евро Дорс 2000“ ЕООД и за 10.2018-04.2019

г. на името на „Барокко Ем Ес“ ЕООД. Размерът на сумите за потребена топлинна енергия през процесния период за битово гореща вода са в размер на 70,65 лв., от които 11,98 лв. начислени суми по фактури и 58,67 лв. сума за доплащане от изравнителна сметка.

Според заключението на вещото лице И. Н. Г. по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, което съдът приема като обективно, безпристрастно и компетентно дадено, няма данни в счетоводните регистри да са извършени плащания, като общият размер на неплатените суми за процесния период е 22,10 лв., представляваща изравнителна сметка за периода м.5.2018 г. – м.6.2018 г. Вещото лице е посочило, че съгласно изравнителната сметка за отоплителния сезон ищецът е осчетоводил сума за доплащане в размер на 58,66 лв. На 19.09.2019 г. е осчетоводено прихващане на изравнение в размер на 36,56 лв., в резултат на което изравнителната сметка за доплащане е намалена и дружеството претендира като задължение от изравнение разликата 22,10 лв. Според заключението по ССЧЕ дължимата закона лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от датата на забавата до 27.01.2022 г. е в размер на 5,29 лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

По исковете с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение по договор за продажба на топлинна енергия за стопански нужди между него и ответника, по силата на което е доставил топлинна енергия в твърдяните количества и за ответника е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираните вземания.

Съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Посочената норма е обща и важи, както за потребителите на топлинна енергия за битови нужди, така и за потребителите на топлинна енергия за небитови нужди (стопански нужди). По отношение на небитовите клиенти, разпоредбата на чл. 149, ал. 1, т. 3 ЗЕ въвежда допълнително изискване за наличието на облигационна връзка, а именно наличието на сключен писмен договор при общи условия. Относима към казуса е и разпоредбата на чл. 33а от ДР на ЗЕ, съгласно която небитов клиент е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди.

Предвид изложеното и въз основа на представените по делото писмени доказателства, по делото беше доказано, че между ищецът, като доставчик и ответникът, като клиент е сключен писмен договор от 29.01.2018 г. за продажба на топлинна енергия за стопански нужди за срок от 5 години, считано от датата на сключването му. Спорен между страните е въпросът дали ответникът притежава качеството потребител на топлинна енергия за стопански нужди след като е апортирал процесния имот в капитала на друго дружество, както и при прехвърляне дяловете на това друго дружество на трето лице. В конкретния случай, видно от представените по делото писмени доказателства (учредителен акт от 25.09.2017 г. на „Барокко Ем Ес“ ЕООД, удостоверение за актуално състояние на „Барокко Ем Ес“ ЕООД, договор за прехвърляне на дружествени дялове от 06.10.2017 г. и учредителен акт от 06.10.2017 г. на „Барокко Ем Ес“ ЕООД), към датата на сключване на договора за продажба на топлинна енергия ответното дружество не е било собственик на имота, доколкото на 28.09.2017 г. е регистрирано дружество Барокко Ем Ес“ ЕООД с непарична вноска в капитала процесния имот и от този момент собствеността върху имота преминава върху дружеството, част от капитала на което е този имот – арг. от чл. 73, ал. 4 от ТЗ.

Последващи промени в състава на дружеството (прехвърляне на дружествени дялове) нямат значение по отношение на правото на собственост. Въпреки това, съдът намира, че няма законова пречка договорът за доставка на топлинна енергия да бъде сключен не със собственика на отоплявания имот, а с трето лице, ползващо имота на друго основание, какъвто е и настоящия случай. Ответникът е подал заявление до ищеца, въз основа на което е сключен и представения по делото договор. Видно от същия договор, срокът му на действие е 5 години, считано от датата на сключването – 29.01.2018 г. и по делото не са представени доказателства същият да е прекратен.

Съдържанието на установеното между страните правоотношение е уредено освен в писмения договор и в Общите условия /ОУ/ на топлопреносното предприятие за продажба на топлинна енергия за битови нужди, одобрени от Комисията за енергийно и водно регулиране и действащи през процесния период, доколкото процесния имот се намира в сграда Етажна собственост, а при неуредени случаи Общите условия за небитови потребители, което е изрично посочено в договора и купувачът е декларирал, че е запознат с тях и ги е приел. Съгласно допълнителните условия от общите условия, приложими в отношенията между страните (чл. 61 – 68), купувач - страна по договор за продажба на топлинна енергия за стопански нужди е собственик, титуляр на вещно право на ползване или наемател на имот, в който се ползва топлинна енергия за стопански нужди. Когато купувачът страна по договора за продажба на топлинна енергия за стопански нужди е наемател на топлоснабдения имот, собственикът или титулярът на вещно право на ползване представя предварително изрично съгласие пред продавача, друго лице да бъде купувач на топлинна енергия за определен срок. В този случай договорът за продажба на топлинна енергия за стопански нужди може да бъде сключен за срок, не по-дълъг от срока, за който е дадено съгласието. За сключване на договор за продажба на топлинна енергия, купувачът подава заявление по образец, в което посочва данните и прилага съответните документи съгласно чл. 3, както и копия от нотариален акт, съдебно решение, удостоверение за наследници, настанителна заповед и/или наемен договор и други документи, удостоверяващи правото на собственост, вещното право на ползване, наемното правоотношение и съгласието на собственика по чл. 61, ал.2. Въз основа на документите по ал.1, продавачът сключва договор с купувача за продажба на топлинна енергия за стопански нужди, открИ. и води партида с абонатен номер. Въз основа на посочената уредба и предвид представените към заявлението за сключване на договора от страна на ответника документи, удостоверяващи правото му на собственост, може да се обоснове извод, че ответникът целенасочено, въпреки че не е бил собственик към онзи момент, е сключил договор за продажба на топлинна енергия в процесния имот, като преднамерено е премълчал факта на вписания апорт. Действията на ответника, насочени към сключването на писмен договор с ищеца водят на извод за намерение за обвързване от задълженията по облигационната връзка, респективно ползването на доставената в процесния имот топлинна енергия. Освен това, съдът намира, че изброяването в ЗЕ и общите условия, досежно качеството „купувач“ на топлинна енергия за стопански нужди не е изчерпателно, като страната по такъв договор може да бъде всяко трето лице, което се намира в имота. В случая, ответникът е заявил такова искане, в резултат на което е сключен и процесния договор, и въпреки, че титуляр на правото на собственост е трето лице, същият не е уведомил ищеца, съгласно изискванията на чл. 61 и сл. от общите условия. Видно от заключението на съдебно-счетоводната експертиза промяна на партидата е настъпила след процесния период, като до този момент няма данни за уведомяване за промяна в собствеността, нито от страна на ответника, нито от страна на приобретателя.

Освен изложеното по-горе, съдът взе предвид заявеното общо оспорване от страна на ответника, че не е титуляр на правото на собственост, без да се излагат конкретни твърдения, че не е ползвал имота. Следователно и предвид обстоятелството, че с представените по делото заявление и договор, същият недвусмислено е заявил желание за сключване на договора като ползващ процесния имот. Недобросъвестното поведение на ответника не би могло да рефлектира негативно в сферата на добросъвестния продавач, най-вече предвид съзнателно премълчаване на действителния собственик на имота към датата на сключване на договора за продажба

на топлинна енергия.

Следователно се налага извод, че между ответника и ищеца съществува облигационно правоотношение по договор за доставка на топлинна енергия, по силата на което за ищеца „Топлофикация София“ ЕАД е налице задължение да доставя в топлоснабден обект топлинна енергия, а за ответника е налице задължение да заплаща нейната цена, в качеството му на потребител на топлинна енергия за небитови нужди по смисъла на параграф 1, т.33а от ДР на Закона за енергетиката.

Не е спорно по делото, че имотът на ответника се намира в сграда – етажна собственост, а съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сгради - етажна собственост, се извършва от топлопреносното предприятие или от доставчик на топлинна енергия самостоятелно или чрез възлагане на лице, вписано в публичния регистър по чл. 139а. Етажната собственост по местонахождението на процесния имот е сключила договор с „Техем Сървисис“ ЕООД за извършване на индивидуално измерване на потреблението на топлинна енергия и вътрешно разпределение на разходите за отопление и топла вода. Не се твърди и не се представят доказателства взетото от общото събрание решение да е оспорено по надлежния законов ред, поради което същото е влязло в сила.

Съгласно чл. 142, ал. 2 ЗЕ топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите. Разпоредбата на чл. 145 ЗЕ посочва, че топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти. Топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация, и топлинната енергия за отопление на общите части при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя като разлика между топлинната енергия за отопление на сградата и топлинната енергия за отопление на имотите, след което се разпределя между всички клиенти пропорционално на отопляемия обем на отделните имоти.

Действащата през процесния период нормативна уредба на чл. 155, ал. 1 ЗЕ предвижда, че потребителите на топлинна енергия в сграда – етажна собственост заплащат доставената топлинна енергия по един от следните начини: 1) на 11 равни месечни вноски и една дванадесета изравнителна вноска, респ. на 10 равни вноски; 2) на месечни вноски, определени по прогнозна консумация за сградата, и една изравнителна вноска и 3) по реална месечна консумация.

В случая от представените по делото писмени доказателства (справка за задължение, индивидуални справки за отопление и топла вода и протокол за проверка), както и от неоспореното заключение по изготвената съдебно-техническа експертиза, което е обективно и компетентно изготвено се установи, че за отоплявания имот за периода 01.5.2018 г. – 30.6.2018 г. е доставена топлинна енергия на стойност 70,65 лв. В този смисъл по делото не са ангажирани доказателства ищецът да е доставял топлинна енергия в нарушение на задълженията за качество и отгук подаването на топлинна енергия с по-висока температура да е повлияло върху размера на начислените суми.

От заключението по съдебно-счетоводната експертиза, което съдът възприема като компетентно, професионално и обективно изготвено, се установи, че с изравнителната сметка за процесния период е осчетоводен резултат сума за доплащане в размер на 58,66лв., осчетоводена с дебитно известие от 31.08.2019 г. На 19.09.2019 г. е осчетоводено прихващане на изравнение в размер на 36,56 лв., в резултат на което ищецът е осчетоводил задължение за този период в размер на 22,10 лв.

По наведеното възражение за изтекла погасителна давност, съгласно задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, задълженията на потребителите на

предоставяните от топлофикационните дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер, поради което същите се погасяват с изтичането на тригодишен давностен срок – арг. чл. 111, б. „в“ ЗЗД, както и лихвите за забава. Срокът в настоящия случай е бил прекъснат с подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на 02.02.2022 г. Ето защо вземанията на ищеца, станали изискуеми преди 02.02.2019 г., са погасени по давност.

Съгласно 33, ал. 2 от Общи условия на ищеца, клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. В случая, видно от приложената по делото индивидуална справка за отопление и топла вода (л.110) и от приетото по делото заключение по съдебно-счетоводната експертиза се установи, че сумата се претендира на основание издадено дебитно известие № 0016619061/31.08.2019 г., издадено след изготвянето на изравнителната сметка за периода по реда на чл. 32, ал.3 от Общите условия на ищеца, ответникът е потребил реално количество топлинна енергия за БГВ по-голямо от начисленото с прогнозните фактури, в резултат на което е възникнало задължение за доплащане в размер на 58,66 лв. Задължението за доплащане на посочената сума е възникнало на датата на издаване на дебитното известие и станало изискуемо на 15.10.2019 г. (45-дневен срок от датата на фактурата, или от изтичането на периода, за който се отнася). Следователно вземането на ищеца за претендираната сума не е погасено по давност, тъй като заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение е подадено преди изтичането на 3 годишния давностен срок – 02.02.2022 г.

По отношение режима на забавата за дължими суми за топлинна енергия съдът изхожда от разпоредбата на чл. 33, ал. 2 от Общите условия, съгласно който клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, а съгласно ал. 4 ако не платят задълженията си след тази дата дължат обезщетение за забава в размер на законната лихва. Съгласно, чл. 33, ал. 4 от ОУ продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3, ако не са заплатени в срока по ал. 2., т.е. за реално потребеното количество топлинна енергия след годишното отчитане и издаването на обща фактура за отчетния период. Съгласно заключението по приетата ССЧЕ дължимата законна лихва върху главницата за периода от датата на изпадане в забава до 27.01.2022 г. е в размер на 5,29 лв., до който размер се явява основателна претенцията, а в останалата част до пълния предявен размер искът подлежи на отхвърляне.

По разноските:

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК заявителят (ищец) има право на направените от него разноски в заповедното производство съразмерно уважената част от исковата претенция. В заповедното производство ищецът е сторил разноски в размер 25 лева - заплатена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лева, определено от съда съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 26 от Наредба за заплащане на правната помощ, при съобразяване извършените действия, материалния интерес, фактическата и правна сложност на делото). Съобразно уважената част от

иска на ищеца следва да се присъди съответна част от сторените в заповедното производство разноски, а именно сумата от 69,52 лв. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК заявителят (ищец) има право на направените от него разноски в исковото производство, съобразно уважената част от исковите. Същият е сторил разноски в размер 50 лв. държавна такса, 650 лв. депозити за вещи лица и юрисконсултско възнаграждение определено от съда в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащане на правната помощ, при съобразяване извършените действия, материалния интерес, фактическата и правна сложност на делото. От тях съобразно уважената част на иска следва да се присъди съответна част, а именно сумата от 741,52 лв.

Ответникът на основание чл. 78, ал. 3 ГПК също има право на разноски, съобразно отхвърлената част на предявените искове само в исковото производство. Същият е сторил разноски в това производство в размер на 300 лв. за платено адвокатско възнаграждение, от които следва да се присъди сумата от 21,93 лв.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „Топлофикация София“ ЕАД по реда на чл. 422 ГПК искове с правно основание чл. 149, ал. 1, т.3 ЗЕ, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД, че „Евро Дорс 2000“ ЕООД, ЕИК 201531013, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Черни връх“ № 33Е **ДЪЛЖИ НА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б сумата от сумата 22,10 лв.,** представляваща цена за доставена топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.06.2018 г., ведно със законната лихва за периода от 02.02.2022 г. до изплащане на вземането и за сумата от **5,29 лв.,** представляваща обезщетение за забава за периода от 15.10.2019 г. до 27.01.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение от 21.02.2022 г., постановена по ч.гр.д. № 5300/2022 г. по описа на СРС, 157 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за горницата над 5,29 лв. до пълния предявен размер 7,45 лв. обезщетение за забава за периода от 01.10.2019 г. до 27.01.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 47706/2021 г. по описа на СРС, 157 състав, **КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН.**

ОСЪЖДА „Евро Дорс 2000“ ЕООД, ЕИК 201531013, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Черни връх“ № 33Е **ДА ЗАПЛАТИ НА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046,** със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **69,52 лв.** – разноски в заповедното производство, както и сумата от **741,52 лв.** – разноски в исковото производство.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б **ДА ЗАПЛАТИ НА Евро Дорс 2000“ ЕООД, ЕИК 201531013,** със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Черни връх“ № 33Е, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **21,93 лв.** – разноски в исковото

производство.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ищеца „Топлофикация София” ЕАД – „Техем Сървисис“ ЕООД.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____